

IX

JOAN VINYOLI

...I què faré de mi
si ja no sé com expandir-me?
Com aniria més enllà d'on sóc?
I què m'espera que no sigui vent
efímer que passa?
Per això visc en desenfrè quiet
parlant del foc o de la pedra o dels núvols.

L'arbre de sang es ramifica, diuen,
a les entranyes, que aquest fruit és bo.
Per a quin fruit a mi van escollir-me,
que moro de sentir-me'l i no poder-lo dar?

Ah, no sé si mai més el silenci vespral moderarà els meus batecs
ni si mai més podré cabre en els jardins de la terra.
Cantaré sola allargant els braços.
Dormiré dreta amb els ulls oberts.

De *Cants d'Abelone* (1983), a VINYOLI, Joan (2001). *Obra poètica completa*. Barcelona: Edicions 62.